

AGRICULTURA

Anul V — Nr. 459
Vineri 19 septembrie 1958

NOUĂ

4 pagini
Preț 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Solidari cu lupta dreaptă a poporului chinez

De cîtu timp, întreaga omenire asistă la una din cele mai mirabile și sălbatice scene ale istoriei: lupta împotriva imperialismului american și a cîlcii ciankaiste patronate de ei: provocările războinice din strimtoarea Taivanului, îndreptate împotriva Chinei populare. Pretinzînd, în toate țările lumii, aceste acțiuni criminale au stîrnit mînia și indignarea omenilor cinstiți și iubitori de pace.

Poporul nostru, devotat trup și suflet cauzei păcii și prieten sincer și de nădejde al marelui popor chinez, își alătură glasul său de protest viguros împotriva acțiunilor întreprinse de cercurile imperialiste din S.U.A., glăsuindu-l în mod jubilos și în aceste zile, în orașele și satele țării au loc însușitele mitinguri și adunări ale oamenilor muncii în care ei își exprimă deplina solidaritate cu cauza dreaptă a poporului chinez și infierăză cu minie provocările războinice ale americanilor în Extremul Orient. Muncitorii marii uzine ce poartă numele tovarășului Mao Tze-dun, cei ai întreprinderilor Semănătoare, 23 August și F.R.B. din capitală, oamenii muncii din combinatul metalurgic Reșița, cei de la Șantierul Naval din Galați, salariații din zeci și zeci de întreprinderi din diferite orașe și țării s-au întrunit în astfel de mitinguri.

Zecele de vorbitori care, în numele tovarășilor lor de muncă, au luat cuvîntul la aceste mitinguri au exprimat deplina aprobare față de poziția guvernului țării noastre de solidarizare cu eroicul popor chinez de 600 de milioane de oameni.

— Sprijinim din toată inima — a spus tovarășul Alexandru Gomoiu, directorul general al uzinei Mao Tze-dun — poziția guvernului nostru exprimată de președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, tovarășul Chivu Stoica, în ziua de 9 septembrie — „Poporul român condamnă cu toată hotărîrea acțiunile agresive ale S.U.A. îndreptate împotriva R. P. Chinei. Împreună cu celelalte popoare frățestre ale marii familii a țărilor socialiste, în frunte cu puternica Uniune Sovietică, poporul nostru este alături de poporul chinez, solidar cu lupta nobilă a acestuia pentru apărarea securității și integrității teritoriale a patriei sale”. Cuvintele tovarășului Chivu Stoica — a subliniat tov. Gomoiu —

au dat glas voinței întregului nostru popor.

Din cuvîntările vorbitorilor a reșeit limpede încrederea și prestigiul de care se bucură marea Chină populară în rîndurile oamenilor muncii din țara noastră, ca de altfel în rîndurile tuturor popoarelor lumii.

— După agresivitatea din Liban și Jordania — a spus prim furnalistul Alexandru Dăescu de la Reșița — imperialismul american caută acum să se pună de-a curmezișul hotărîrii poporului chinez de a elibera Taivanul și celelalte insule care-i aparțin. Dar a trecut vremea cînd citeva vase de război puteau ingenunchea popoare întregi. China de azi nu mai e cea de ieri. Forța ei de mare putere socialistă, sprijinită de întregul nostru lagăr este de neînfrînt.

În numele păcii și marii prietenii ce o poartă eroicul popor chinez, oamenii muncii din țara noastră cer să fie refuzate fără întîrziere trupele americane din insulele ce aparțin R. P. Chinei, să înceteze provocările imperialiste din zona Taivanului și să fie restabilite drepturile Chinei populare la O.N.U. În aceste zile, cînd vasele americane de război intră hoțeste în apele chineze, poporul nostru amintește imperialiștilor de o vorbă ce există la noi: „Nu te arunca prea departe în apă, că îți se pun circii și cazii la fund”.

Mitingurile ce au loc pe întreg întinsul țării se transformă în același timp în însușitele manifestări ale poporului român de a-și sorți vigoșea față de uneltirile imperialiste și de a contribui necontenit prin munca și lupta sa la întărirea lagărului socialist, pazăvîz de granit a păcii populare. Forțele lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, stau la un zid în jurul Chinei care-și apără cauza sa dreaptă. De acest zid se vor sfărîma încercările tuturor acelor care vor încerca să știrbească libertatea și cuceririle poporului chinez.

Executarea la timp a lucrărilor de toamnă asigură spor de recoltă

LA RECOLTAT SA ÎNSĂMÎNȚAT

Mărturisesc că n-am văzut în multe scur, în acest an, porumb atât de rumos ca cel de la gospodăria de la Afumai, regiunea București. De lăvea zile, aici s-a început recoltatul. Pe primele două hectare au fost cîrcărate în camioane 8.500 kg., adică 4.250 kg. ștuleți la hectar. Era vorba însă numai de o parcelă de 11 a. Dar și pe celelalte 69 de hectare ecologia de porumb este bună, fiind e-aluată, la cel puțin 3.000 de kg., față de 2.600 kg. cit e planificat.

„Am organizat în așa fel munca — a spus tov. ing. G. Dimache, agro-omul șef al gospodăriei, încît pînă la sfîrșitul acestei săptămîni, vom termina recoltatul porumbului, atît acțiunea recoltării, cît și la secarea Movilișii”.

Am văzut pe culegătorii la lucru, dînd în coșuri ștuleții mari și urii de porumb dublu hibrid. În urma muncitorilor sezonieri, cu ajutorul ambilor P. 2, cocenii de porumb erau înălțați și focați mîntui, apoi svirlîți într-o remorcă, care după ce se umplu, era detașată de la mașină și imisă cu alt tractor la siloz. În locul acesteia, era atașată imediat o altă remorcă, astfel încît lucrul nu se stărupea nici micăer un sfert de sa.

De la agronomul șef al gospodăriei n-am aflat cît din planul de 1.500 de tone porumb furajor s-au și însiloat 750 de tone, folosindu-se două scări acționate de tractor și comanda P. 2.

„Nu departe de țarlaua de pe care se recolta porumbul, se lucra la sechiatul secarei pe 20 de hectare. Sînt 40 de hectare fuseseră însămîntate cu pușin timp mai înainte, cu orz (ceag).”

În toamna acestui an, gospodăria s-a stat Afumai va semăna 170 ha de orz și 120 ha, cu grîu. Pregătirea pentru buna desfășurare a acestor munci au fost terminate încă de la 1 septembrie: ogoarele au fost otele la adîncimea de 25 cm.; întreaga mîntă de sămînță a fost condiționată și tratată. În prezent, folosindu-se 7 tractoare se execută peste tot cu disculul tarlalelor, deoarece ațura făcută în vară a ieșit bolonoasă.

La secția „Complex” a gospodăriei, am văzut pe la priză pe tractoriștii Moise Stere și Nistor Ștefan vecinid semănătorile IAR-511 cu care m-au săcăt însămîntat orzul,

Vești din gospodăriile agricole de stat

Gospodăriile agricole de stat au însămîntat pînă în prezent peste 40.000 de ha cu culturi de toamnă. Mai mult de jumătate din această suprafață a fost semănată cu grîu și orz.

Paralel cu executarea celorlalți lucrări, în gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța s-a început și recoltarea culturilor de toamnă. După cum se prevedea, producția de porumb și floarea-soarelui este destul de bună. De pildă, la gospodăria din Moșneni, de pe primele hectare recoltate s-a obținut o producție de 6.600 kg de porumb ștuleți la ha.

Însilozarea furajelor este mult întîrziată în regiunea Ploiești. Astfel, din 33.670 de tone de nutrețuri ce trebuiau însilozate, pînă zilele trecute fuseseră însilozate numai 12.100 tone. Este timpul ca această acțiune să fie serios intensificată.

ION DRINCU

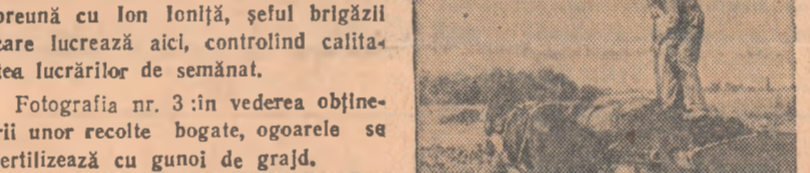
ÎN TOIUL MUNCILOR DE TOAMNĂ

Fotografia nr. 1: tractorul Gheorghe Florea de la S.M.T. Bărcănești ară tere-nul în vederea însămîntării lui cu grîu.

Fotografia nr. 2: Inginerul Marin Dinu de la S.M.T. Bărcănești, împreună cu Ion Ionăși, șeful brigăzii care lucrează aici, controlînd calitatea lucrărilor de semănat.

Fotografia nr. 3: în vederea obținerii unor recolte bogate, ogoarele se fertilizează cu gunoi de grajd.

Fotografia nr. 4: totodată se lucrează de zor la recoltatul și treieratul florilor-soarelui, care a dat în acest an o producție de peste 1.800 kg. la ha. Fotoreportaj de: D. CONSTANȚIN TINESCU

Însămîntările au început, dar pregătirile sînt neterminate

Unitățile agricole de stat și cooperatiste din raionul Galați au în plan să însămînteze în toamna aceasta o suprafață de aproape 27.000 de ha cu grîu, secară, orz, rapiță etc. Pentru a reuși să semene toate culturile în epoca optimă, multe din aceste unități au început pregătirea campaniei de însămîntări de toamnă încă din timpul recoltărilor din vară sau imediat după terminarea acestora. Așa, bunăoară, gospodăria agricolă de stat Barboși, folosind cu maximum de randament mijloacele mecanizate de care dispune, a izbutit ca pînă la începutul lunii septembrie să termine de arat întreaga suprafață pe care o va însămînta în toamna aceasta (1.650 de ha), să condiționeze peste 75 la sută din necesarul de sămînță, să transporte la cîmp și să împraștie pe sol o cantitate de aproape 3.350 tone de gunoi. Astfel pregătita, gospodăria a putut ca în jurul datei de 1 septembrie să treacă la însămîntarea rapiței și orzului iar mai apoi al grîului și secarei. Pînă la 13 septembrie, mecanizatorii de la gospodăria de stat Barboși însămîntaseră 100 de ha cu rapiță, 182 de ha cu orz și 350 de ha cu grîu și secară.

Bine pregătite au început campania de însămîntări și unele gospodării colective, cum ar fi, de pildă, „11 Iunie” din comuna Pechea, „Pionierul” din comuna Lascăr Catargiu, „Doroca Simo” din satul Cișmele etc. care, pînă la data de mai sus, araseră 75—90 la sută din suprafețele pe care le vor însămînta cu cereale, condiționaseră o bună parte din sămînța necesară și începuseră chiar semănatul grîului. Pe întreg raionul, pînă la data de 11 septembrie se însămîntaseră peste 1.600 de ha cu rapiță, orz, grîu și secară din care aproape 300 de ha în sectorul cooperatist.

Deși în raionul Galați există astfel de unități care s-au pregătit bine și se preocupă îndeaproape de mersul însămîntărilor, situația pe raion în această privință nu este nicicum satisfăcătoare. Nu poate mai puțin faptul că pînă pe data de 11 septembrie în raion nu se executaseră arături pentru însămîntări decît pe o suprafață de 8.565 ha din 17.400 ha planificate (fără gospodării de stat), se condiționaseră doar 923 tone de grîu din necesarul de peste 2.700 tone și se transportaseră la cîmp doar 889 tone gunoi de grajd.

O mare vină în rămînerea în urmă de pregătirile pentru însămîntări în raionul Galați și în special cu arături o poartă cele 4 S.M.T.-uri ce deservesc unitățile agricole din raion (S.M.T. Sendreni, Vameș, Pechea și Tulucești) care nu au reparat așa cum se cuvine ușiulajul, găsindu-se azi în situația ca aproximativ 30 la sută din tractoare să nu lucreze, total sau parțial.

În raion există deficiențe și în ceea ce privește asigurarea unităților cu fungicide. La 10 septembrie, cînd însămîntările erau deja începute, mai existau cooperative de consum ca cea din comuna Sendreni — care încă nu primiseră cantitățile necesare de abavit, germen și formalin.

Anevoios se desfășoară în raionul Galați și schimbul de semînțe. Deși pînă la 13 septembrie la baza de recepție Independența se depuseseră, în special de către întovărsiri, aproape 250 de tone de grîu pentru schimb, din lipsă de sămînță recunoscută, unitățile respective nu primiseră încă grîul pentru însămîntat. E nevoie ca această problemă să fie urgent rezolvată.

În raionul Galați sînt posibilități ca în cea mai scurtă vreme să se termine pregătirile și apoi însămîntările de toamnă. Existența celor 188 de tractoare convenționale, 128 de semănători mecanice, a sutele de atelaje și semănători simple, precum și a celor 40 de ingineri agronomi de la comune și raion, ne îndreptățește să facem această afirmație. E necesar însă ca toate aceste forțe să fie cu pricepere canalizate către același fel: executarea cît mai grabnică și în cele mai bune condiții a însămîntărilor.

V. POMPILIU

In gospodăriile colective din raionul Bîrlad

Lucrările de însilozare TREBUIE URGENTATE

În aceste zile pe întreg cuprînsul rii lucrătorii din agricultură depun ortii pentru a însiloză cantități cît ai mari de nutreț — garanție sigură pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

O lecție despre importanța silozului, dar mai ales despre felul cum însilozază, s-a ținut cu cîtuva timp urmă la gospodăria colectivă din muna Sterian Dumbrăv. La această demonstrație au participat numeroși colectiviști, telenicieni și țărani individuali din întregul raion Bîrlad. Au văzut practic cum trebuie să se scurgă acțiunea de însilozare pentru obține un nutreț murat de bună calitate.

Mulțor gospodării colective această demonstrație le-a prins bine și colecțiștii au căutat să urmeze sfaturile. În această privință se pot cita exemple pozitive. Pentru a însiloză cît ai mult nutreț (pînă acum au însilozat 200 tone de lucernă și porumb) colectivii din Sterian Dumbrăv au mai avut nevoie de insistențe, cî pentru colectivii din Buda n-a sît nevoie de muncă de convingere, erau deja convinși. Anul trecut, ad au folosit pentru prima dată nutrețul murat în hrana animalelor, producția de lapte pe cap de vacă furajată, a crescut de la 600 litri la 1.600 ri. La aceasta trebuie adăugat că în hrănirea animalelor cu furaj murat, colectiva a făcut mari economii concentrate. Iată de ce colectivii din Buda au însilozat 120 de tone porumb, și lucrările de însilozare ntînuă. Frumoase realizări au la silozări și colective din Sirbi, ești, Mitoc, Băcșoani etc. Pînă la spodăria colectivă „23 August” din ivița, înființată abia în primăvara estui an, a însilozat pentru cei 10 i, o vacă și 80 oi, cit are în prezent, 30 de tone de porumb. Asta înamnă că și noi colectivii au întes importanța nutrețului murat în a-

Ing. FLORICA PLOPEANU

NOI OGORARE UNTE

460 ha în gospodării colective

Într-un cadru simplu, de sărbătoare, s-au inaugurat de curînd șase gospodării colective în regiunea Iași. Asadar, familia colectiviztilor s-a mărit cu alte familii de țărani muncitori, care au văzut belșugul la colectiviiștii din satele vecine sau au cîlit în ziare despre succesele gospodărilor colective mai dinainte înființate în satele și comunele patriei noastre. Ce anume i-a convins pe noii colectiviiștii din regiunea Iași să pornească pe drumul muncii în comun? Desigur, recoltele bogate obținute de vechii colectiviiștii, care au întrecut cu 300—400—500 kg. la hectar pe cele obținute de țărani cu gospodării individuale. Apoi, nu indiferente le-au fost individualii de ieri — azi colectiviiștii — veniturile bănciți realizate de membrii gospodărilor colective înființate mai înainte. Rtv-na ca și ei să poată munci pe tarlale întinse, cu mașini și tractoare, să poată crește animale mai multe și de rasă, care să le mărească veniturile, i-a făcut pe țărani moldoveni să formeze cele șase gospodării colective inaugurate în aceste zile de septembrie.

La Săveni, raionul Tg. Frumos, au intrat în gospodărie colectivă 42 de familii cu 118 hectare; alte cinci mîdăle ale sectorului agricol socialist-cooperatist sînt gospodăriile colective din Valea Mare și Băcești, raionul Negrești, Dorobantu, Coropcent și Tătaruși, raionul Iași. În total, cele șase gospodării colective noi înființate în regiunea Iași numără 229 familii și 460 de hectare teren arabil.

Alte 11 familii de colectiviiștii în satul Adoni

Anul acesta gospodăria colectivă din satul Adoni, raionul Săcueni, regiunea Oradea, a obținut recolte bogate la hectar, care au atras mult privilegiul țăranelor cu gospodării individuale. Bunăoară, la grîu a obținut 1.957 kg. la hectar, la orz — 3.032 kg., iar la ovăz — 1.392 kg. Ca avans de 40 la sută, gospodăria a împărțit membrilor la fiecare zi-muncă cîte 2.500 kg. grîu, 4,25 lei (în numerar), precum și diferite produse pentru zilele-muncă efectuate pînă la 1 August.

Recoltele bogate din gospodăria colectivă și câștigurile colectiviiștilor au făcut ca alte 11 familii de țărani muncitori din satul Adoni să ceară înscrierea în această gospodărie. Printre noii colectiviiștii se numără oameni harnici ca Somogy Sigismund, Damian Nicolae și alții.

G. SĂCADAT

P.S. Fără gînd de îndoială în susulele bătrînelui Iscru Ciulin am verificat totuși împreună cu președintele gospodăriei cele aflate de la el. M-am convins că unchiușul cunoaște situația la fel de bine ca și sociitorul gospodăriei colective din Ghigera.

Deși n-am intrat încă în ultimul trimestru, țărani muncitori din raionul Carei au predat 95 la sută din totalul cotelor de carne datorate pe anul în curs. În procent de 92 la sută au fost achitate cotele de carne de porc. În raion sînt comune ca Tireani, Foeni, Ciurșeni și Andriș unde s-a preluat deja carne în contul cotelor pe anul 1959. Producătorii din Tireani, de exemplu, au îndeplinit planul de colectări în procent de 113 la sută. Cu 4 procente mai puțin a realizat comuna Foeni. Ea este însă prima pe raion în privința achitării cotelor de carne de porc. Pînă în prezent a depășit cu 8 la sută planul la acest fel de carne.

VASILE POPA
correspondent

Predau floarea-soarelui

Zilele trecute, gospodăriile colective din regiunea Constanța au început să predea la bazele de recepție primele cantități de porumb și floarea-soarelui din noua recoltă. Numai în câteva zile li gospodării colective, printre care cele din comunele Beidau, Cotul Văii și Magieni au predat în întregime floarea-soarelui contractată. Pînă la 16 septembrie, gospodăriile colective din regiune au livrat statului, în baza contractelor încheiate, aproape 1.200 de tone de floarea-soarelui. În regiune a început și predarea porumbului contractat.

Orchestra gospodăriei agricole de stat Odobești, regiunea Galați, are o bogată activitate. Iată, în fotografie, pe membrii acesteia în timpul unui spectacol.

Foto: AGERPRES

Băncile cooperative în sprijinul țăranilor muncitori

În țara noastră, la sate, există diferite forme de cooperare prin care țăranii muncitori își croiesc drumul, luminos în viață. Întîlniți astfel în fel și fel de sate și comune, milioane de țărani muncitori care au pășit pe drumul cooperativizării agriculturii, creînd cooperative agricole de producție, întovășiri agricole și gospodării colective, care le-a schimbat radical viața în bine. În țara noastră și prin alte locuri găsești cooperative meșteșugărești. Apoi, în toate satele există cooperative de consum care au rolul să întărească schimbul de marfuri între oraș și sat. Astăzi, în satele patriei noastre mai poate fi întîlnită o nouă formă de cooperare a țăranilor muncitori, cea a băncilor cooperative. Acestea, îi ajută pe țăranii muncitori cu împrumuturi de bani să-și procure animale de muncă și de producție, unelte agricole, să-și construiască acareturile etc.

Zilele acestea la Olj a avut loc constituirea ultimei Uniuni Regionale a Băncilor Cooperative din țară. În adunările de constituire ale celor 16 Uniuni regionale au participat delegați din partea a aproape 1.200 de bănci cooperative din comune și sate, care au reprezentat peste 550.000 de membri. Prin băncile cooperative, statul a plătit producătorilor anul acesta pentru produsele contractate și vindute statului ca: animale, sîcică de zahăr, tuțun, bumbac, struguri, cîneapă etc. peste 1.800.000.000 lei. De asemenea, băncile cooperative au acordat membrilor lor ca împrumut din fondurile proprii credite în valoare de peste 500.000.000 lei.

În rîndurile de mai sus ne-am propus să redăm cîteva aspecte din activitatea băncilor cooperative din regiunea Pitești, care se numără printre rîndurile țării.

CIFRE ȘI FAPTE

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Băncile cooperative din regiune cu cel mai mare număr de membri

La 1 septembrie, în comunele regiunii Pitești, erau înființate 109 bănci cooperative cu un număr de 62.225 de membri. Acestea au subscris ca fond social în băncile cooperative peste 13.612.000 lei din care au și vărsat aproape 6.000.000 lei.

Primul care ieși din sală fu Nicolae Lăudat. Ca din puscă ieși. Izbi ușa și porni grăbit fără să se mai uite în urmă. Alergă cu capul între umeri, cu pumnii strînși, înfipți adine în buzunarele hainei.

Drumul era pustiu. Cerul de toamnă luminos și spuzit de stele. O liniște mare stăpînea peste sat. Era o noapte plină de vrajă, cum nu întîlnești decât la începutul toamnei, în munții Moldovei. Altdată poate s-ar fi oprit și Nicolae Lăudat pentru cîteva clipe în loc, să asculte vîntul nedelesușit al apei sub poala pădurii, să tragă în piept adînc, ca pe o bătură tare, valurile de aer rece, cu mîreamă de brad, coborîte de pe înălțimi. Dar în seara asta Nicolae Lăudat n-avea ochi și urechi pentru ce se petrecea în jurul lui.

Nimeri cu greu închizătorul porții. Cîinele îi sări vesel înaltele, dar Nicolae îl izbi cu piciorul în plîncie de se auză chelăind și se ascunse tocmai în spatele casei.

Nevastă-sa, Ileana, ieși în prag speriată.

— Ce-i Neculai, ce s-a întîmplat, întrebă ea recunoscîndu-l prin întineric. Ce-ai avut cu cîinele?

— Am avut pe dîncul mormăi o-mul și dădu să intre în casă.

În prag însă se oprise. Ileana nu era singură. Aveau musafiri. Numai de asta nu-l ardea lăudat acum. Abia așteptase să ajungă acasă, să intre între cei patru pereți, să-și mistuie în singurătate supărarea.

— Bine-ai venit, Culiță, îl luă în primire, cu veselie, Toader Zgîncea, căci el era musafirlul. Da, mult mai în seară te-ai fi vădit!

— Bunde seara, înul, eram gata să plecăm, bine că-ai venit, zise și nevastă-lui Zgîncea, care ședea și ea la masă lângă bărbat.

— Ședîndele lor încep la cămin și se termină la bodogă, vorbi cu amărăciune în glas Ileana.

— Ei lăsați ce-ai și mă bine spune-ne și nouă ce mai e prin sat. Ce fel de ședință ai avut?

Asta era locului întrebare de care se temuse Lăudat de cum îl văzuse pe musafiri. Era sîntul de Zgîncea. Vroia să știe tot, să cunoască tot, ce-a zis unul și altul. Și de data aceasta lui Lăudat nu-i prea convenea să spună adevărul.

— Eh, iacu el a lehamite. Ședință.

— La partid, sau la U.T.M.? nu-l slăbi Zgîncea.

— La U.T.M. ca-venit fița aia a lui Ionet să-l omele-lămuri Ileana. E om în toată firea și trebuie să-asculte de mucosa lui Ionet.

— Da? întrebă mai mult din priviri Zgîncea. Ei, atunci, nu-i nici un bucluc, la scoală, măl nevastă sticla cea, că să nu ne fie vorba degeaba.

— Da, tu ce aștepti Ileană, se stropi și Neculai la nevastă-sa? Tu de ce n-ai pus pe masă nimica pînă acum? Ia lasă ni-naș, lasă sticla a-oalo! Ei, ai venit în casa mea ca să dai dumneavoastră bădău?

— Apoi noi știm că tu ești gospodar și de asta ne-a plăcut să te și cumunăm, îl luă Zgîncea. Mai ales acum, da cînd cu cooperativa, îi merge blînor.

— Nu mi-ai aduce și dumneața amînte, nasule, se strîmbă cu dezgust Lăudat. Am s-o las dracului, să văd, are să le fie bine?

— Da, ce s-a-ntîmplat Culiță, se miră într-un glas Zgîncea cu nevăstă-sa.

— Nimic! Noroc. Și Lăudat răsturnă paharul pe gîl. Barem să beau. Tot au zis ei că-mi place să gîlesc paharele.

— Cine? Toți cîți ai fost acolo. În cap cu deșteapla lui Ionet.

— Aha! Ia ședință! se lămurî Zgîncea și se cubări mai bine pe scaun.

— Ard-o focul, s-o ardă, izbucni Ileana pe neașteptate, înclt toți se uitaseră mirați către dînsa.

— Lasă-l înă, o poloi Zgîncea nerăbdător să audă noulătle. E doar coșcogea gestionarului! Știe el ce face.

— Știu pe naiba! i-o reteză Lăudat. Mai bine nu mă băgam. Atuncea se ruga de mine. Iaca, poate să vă spuie și Ileana. Veneau aici și mă rugau. Că-s utemii, că-s tîndr, că-s energic, că-s muncitor, că am să o-jung departe... Am ajuns la naiba!

— De, ce, te-au dat alară? se sperie Zgîncea.

— Spune omule deslușit, ce s-a întîmplat? se supără și Ileana. Trebuie să-ți scoatem vorbele cu cleștele din gură.

— Nu s-a întîmplat nimic, nevastă, zise bărbatul scoborînd deodată vocea. Da, mai bine se întîmpla. Decît să vezi cum se scoală liecare pe rînd, și te la la meliță, zău, mai bine mă dădeau alară.

— Asta nu-i nimica, iacu Zgîncea. Pentru asta n-a lăcut nimeni puscărie. Alliceva mai rău să nu gîdesească.

— Ce alliceva mai rău? se întoarce Lăudat spre el, privindu-l dîntro parte, pe sub sprîncine. Doamne păzește!

— Multe! îi răspunse Zgîncea. Iaca, eu cît sînt de cînsit, că mă știe o lume și tot am pășit-o. Am tras și eu un bai mare cu cooperati-va. Asta era demult, înainte de război. Eram tot așa, vînzător la cooperative. Pe atunci erau alte regimuri, nu ca acum. În consiliu erau tot oameni cu dare de mîin. Numai eu mă pripăsisem, un pirliț, printre dînsii. Îmi zicea mie Stînculea — nu asta care-i acum la chiaburi, ci bătrînul care-a murit: „Măi Zgîncea, bagă de seamă, nu îți locom că și musca dă-că-i lacomă se prinde-n miere. Nu băga mîinile pînă la subțiori, bagă-le numai pînă la coate!” Eh. L-am ascultat eu și nu prea. Cînd într-o zi iaca un control. Dădeam din colț în colț. Umblam așa, ca mă rugam de unul și altul să mă împrumute să pun banii la loc.

— Și? întrebă iar Lăudat în vreme ce ochii i se deschideau tot mai mari.

— Ei, și? Tot Stînculea săracul! El era președinte, zice: „bani nu-ți dau, pentru că-ai fost prost și nu-mai ascultat. Cine-i prost și-l prinde, nu meriță să strîc banii pe el”. Eram prost tare, de, ca tinerii nepricepuți. Zice: „La tine-n magazie n-a uitat așază nimeni țigara aprinsă!”.

— Eu stau și nu mă dumiresc. „Nu!”: îngînai. „Atunci ești prost cu adevărat”, face el și dă să se întoarcă cu spatele. Deodată am priceput. Am sărit ca ars și m-am repezit la ușa. „Vezi, să nu ulei acetele mal cu seamă acete!” mi-a măl strigat el.

— Și? a șoptit cu patimă Lăudat, văzînd că celălalt tăce.

— Și? întrebă iar Lăudat în vreme ce ochii i se deschideau tot mai mari.

— Ei, și? Tot Stînculea săracul! El era președinte, zice: „bani nu-ți dau, pentru că-ai fost prost și nu-mai ascultat. Cine-i prost și-l prinde, nu meriță să strîc banii pe el”. Eram prost tare, de, ca tinerii nepricepuți. Zice: „La tine-n magazie n-a uitat așază nimeni țigara aprinsă!”.

— Eu stau și nu mă dumiresc. „Nu!”: îngînai. „Atunci ești prost cu adevărat”, face el și dă să se întoarcă cu spatele. Deodată am priceput. Am sărit ca ars și m-am repezit la ușa. „Vezi, să nu ulei acetele mal cu seamă acete!” mi-a măl strigat el.

— Și? a șoptit cu patimă Lăudat, văzînd că celălalt tăce.

— Si? Și gata, glăsuî Zgîncea. Abia au mai scos din foc fierdăria și un balot de stofă pe jumătate ars. Vezi că se nimerise să am în magazie niște bumbac, niște cîneapă și-un butoi cu gaz.

Ochii lui Zgîncea jucau plîin de veselie. Ninasa lăxase privirile în jos, dar pe obraz îi înflorise un zîmbet luminos. Ileana asculta și nu pricepea, sau nu voia să priceapă. Lăudat stă incremenit, cu gîndurile du-se departe.

— Ei, hai noroc! zise Zgîncea, ridicînd paharul. Umple-l nevastă, îl întinse el către soție. Ce-a fost, a trecut. Acuma nu mai sînt oamenii de-atuncea.

Lăudat se posomorî.

— Acuma, zise el, știu numai să te critice. Cică mine vine-n control. Mă verifică. Mi-a șoptit contabilul.

— Bine că tu ești în regulă, se grăbi Zgîncea. La tine n-are ce să gîdesească. Pot veni și zece controale, nu unul.

— Parcă poți să știi-l... iacu el într-o doară.

— Asta așa-i, îi dădu dreptate Zgîncea. Mai ales că tu ai fost econom și-ai lăcut destule lucruri, și-ai ridicat și grața, și-ai luat și cal, într-o jumătate de an. Se vede că-ai roade învădă.

Nimeni nu zise nimic. Lăudat se uită deodată la naș.

— E urzîia, zise el. Ileană, să ne culcăm și noi. Fă tu patul cu eu mă duc să petrec pe ni-nași.

— Și luă haina, căută o cutie de chibrituri, apăsă cu mîna peste buzunar să vadă dacă are ghemotocul cu chel. Cîinele vru să se apropie de el, dar îl mai dădu un picior zdrăvăn.

La poartă iar nimeri cu greu, se cunoștea că-i tremură mîna. Nașului îl pierise cheful de vorbă. În capul uliței, se oprîră.

— La bună vedere, finule, zise ninasa cu glas somnoros.

— Noroc Culiță și curaj, îl șopti Zgîncea. Eu, de altfel, de asta venisem pe la tine, să-ți spun de veri-ficarea de mîine. O fi eu chiabur, dar nu mă lasă inima să văd omul la strîmoare și să nu-l ajut. Măcar c-un sînt. Noapte bună și orice-ar fi, marțori gîsim noi. Ai petrecut cu noi toată noaptea. Pentru asta nu-ți poate face nimeni, nimic.

Se desparțiră. Ni-nași plecară pe uliță în jos, spre moară, unde aveau casa. Neculai Lăudat stătu a vreme nehotărît. Pe urmă, smucindu-se din loc de parcă s-ar fi rupt din niște rădăcini adînci, porni în sus, spre controlul satului.

A fost prins tocmai cînd punea loc magazinului cooperativei. Paza organizată de Zamfira Ionet, secretara organizației U.T.M. din sat, a oprit incendiu la vreme iar pe fostul gestionar l-au predat miliției. Toate s-au lămurit la tribunal, numai despre ni-nași n-a sultat nimeni o vorbă.

— Si? Și gata, glăsuî Zgîncea. Abia au mai scos din foc fierdăria și un balot de stofă pe jumătate ars. Vezi că se nimerise să am în magazie niște bumbac, niște cîneapă și-un butoi cu gaz.

Ochii lui Zgîncea jucau plîin de veselie. Ninasa lăxase privirile în jos, dar pe obraz îi înflorise un zîmbet luminos. Ileana asculta și nu pricepea, sau nu voia să priceapă. Lăudat stă incremenit, cu gîndurile du-se departe.

— Ei, hai noroc! zise Zgîncea, ridicînd paharul. Umple-l nevastă, îl întinse el către soție. Ce-a fost, a trecut. Acuma nu mai sînt oamenii de-atuncea.

Lăudat se posomorî.

— Acuma, zise el, știu numai să te critice. Cică mine vine-n control. Mă verifică. Mi-a șoptit contabilul.

— Bine că tu ești în regulă, se grăbi Zgîncea. La tine n-are ce să gîdesească. Pot veni și zece controale, nu unul.

— Parcă poți să știi-l... iacu el într-o doară.

— Asta așa-i, îi dădu dreptate Zgîncea. Mai ales că tu ai fost econom și-ai lăcut destule lucruri, și-ai ridicat și grața, și-ai luat și cal, într-o jumătate de an. Se vede că-ai roade învădă.

Nimeni nu zise nimic. Lăudat se uită deodată la naș.

— E urzîia, zise el. Ileană, să ne culcăm și noi. Fă tu patul cu eu mă duc să petrec pe ni-nași.

— Și luă haina, căută o cutie de chibrituri, apăsă cu mîna peste buzunar să vadă dacă are ghemotocul cu chel. Cîinele vru să se apropie de el, dar îl mai dădu un picior zdrăvăn.

La poartă iar nimeri cu greu, se cunoștea că-i tremură mîna. Nașului îl pierise cheful de vorbă. În capul uliței, se oprîră.

— La bună vedere, finule, zise ninasa cu glas somnoros.

— Noroc Culiță și curaj, îl șopti Zgîncea. Eu, de altfel, de asta venisem pe la tine, să-ți spun de veri-ficarea de mîine. O fi eu chiabur, dar nu mă lasă inima să văd omul la strîmoare și să nu-l ajut. Măcar c-un sînt. Noapte bună și orice-ar fi, marțori gîsim noi. Ai petrecut cu noi toată noaptea. Pentru asta nu-ți poate face nimeni, nimic.

Se desparțiră. Ni-nași plecară pe uliță în jos, spre moară, unde aveau casa. Neculai Lăudat stătu a vreme nehotărît. Pe urmă, smucindu-se din loc de parcă s-ar fi rupt din niște rădăcini adînci, porni în sus, spre controlul satului.

A fost prins tocmai cînd punea loc magazinului cooperativei. Paza organizată de Zamfira Ionet, secretara organizației U.T.M. din sat, a oprit incendiu la vreme iar pe fostul gestionar l-au predat miliției. Toate s-au lămurit la tribunal, numai despre ni-nași n-a sultat nimeni o vorbă.

— Si? Și gata, glăsuî Zgîncea. Abia au mai scos din foc fierdăria și un balot de stofă pe jumătate ars. Vezi că se nimerise să am în magazie niște bumbac, niște cîneapă și-un butoi cu gaz.

Ochii lui Zgîncea jucau plîin de veselie. Ninasa lăxase privirile în jos, dar pe obraz îi înflorise un zîmbet luminos. Ileana asculta și nu pricepea, sau nu voia să priceapă. Lăudat stă incremenit, cu gîndurile du-se departe.

— Ei, hai noroc! zise Zgîncea, ridicînd paharul. Umple-l nevastă, îl întinse el către soție. Ce-a fost, a trecut. Acuma nu mai sînt oamenii de-atuncea.

Lăudat se posomorî.

— Acuma, zise el, știu numai să te critice. Cică mine vine-n control. Mă verifică. Mi-a șoptit contabilul.

— Bine că tu ești în regulă, se grăbi Zgîncea. La tine n-are ce să gîdesească. Pot veni și zece controale, nu unul.

— Parcă poți să știi-l... iacu el într-o doară.

— Asta așa-i, îi dădu dreptate Zgîncea. Mai ales că tu ai fost econom și-ai lăcut destule lucruri, și-ai ridicat și grața, și-ai luat și cal, într-o jumătate de an. Se vede că-ai roade învădă.

Nimeni nu zise nimic. Lăudat se uită deodată la naș.

— E urzîia, zise el. Ileană, să ne culcăm și noi. Fă tu patul cu eu mă duc să petrec pe ni-nași.

— Și luă haina, căută o cutie de chibrituri, apăsă cu mîna peste buzunar să vadă dacă are ghemotocul cu chel. Cîinele vru să se apropie de el, dar îl mai dădu un picior zdrăvăn.

La poartă iar nimeri cu greu, se cunoștea că-i tremură mîna. Nașului îl pierise cheful de vorbă. În capul uliței, se oprîră.

— La bună vedere, finule, zise ninasa cu glas somnoros.

— Noroc Culiță și curaj, îl șopti Zgîncea. Eu, de altfel, de asta venisem pe la tine, să-ți spun de veri-ficarea de mîine. O fi eu chiabur, dar nu mă lasă inima să văd omul la strîmoare și să nu-l ajut. Măcar c-un sînt. Noapte bună și orice-ar fi, marțori gîsim noi. Ai petrecut cu noi toată noaptea. Pentru asta nu-ți poate face nimeni, nimic.

Se desparțiră. Ni-nași plecară pe uliță în jos, spre moară, unde aveau casa. Neculai Lăudat stătu a vreme nehotărît. Pe urmă, smucindu-se din loc de parcă s-ar fi rupt din niște rădăcini adînci, porni în sus, spre controlul satului.

A fost prins tocmai cînd punea loc magazinului cooperativei. Paza organizată de Zamfira Ionet, secretara organizației U.T.M. din sat, a oprit incendiu la vreme iar pe fostul gestionar l-au predat miliției. Toate s-au lămurit la tribunal, numai despre ni-nași n-a sultat nimeni o vorbă.

— Si? Și gata, glăsuî Zgîncea. Abia au mai scos din foc fierdăria și un balot de stofă pe jumătate ars. Vezi că se nimerise să am în magazie niște bumbac, niște cîneapă și-un butoi cu gaz.

Ochii lui Zgîncea jucau plîin de veselie. Ninasa lăxase privirile în jos, dar pe obraz îi înflorise un zîmbet luminos. Ileana asculta și nu pricepea, sau nu voia să priceapă. Lăudat stă incremenit, cu gîndurile du-se departe.

— Ei, hai noroc! zise Zgîncea, ridicînd paharul. Umple-l nevastă, îl întinse el către soție. Ce-a fost, a trecut. Acuma nu mai sînt oamenii de-atuncea.

Lăudat se posomorî.

— Acuma, zise el, știu numai să te critice. Cică mine vine-n control. Mă verifică. Mi-a șoptit contabilul.

— Bine că tu ești în regulă, se grăbi Zgîncea. La tine n-are ce să gîdesească. Pot veni și zece controale, nu unul.

— Parcă poți să știi-l... iacu el într-o doară.

— Asta așa-i, îi dădu dreptate Zgîncea. Mai ales că tu ai fost econom și-ai lăcut destule lucruri, și-ai ridicat și grața, și-ai luat și cal, într-o jumătate de an. Se vede că-ai roade învădă.

Nimeni nu zise nimic. Lăudat se uită deodată la naș.

— E urzîia, zise el. Ileană, să ne culcăm și noi. Fă tu patul cu eu mă duc să petrec pe ni-nași.

— Și luă haina, căută o cutie de chibrituri, apăsă cu mîna peste buzunar să vadă dacă are ghemotocul cu chel. Cîinele vru să se apropie de el, dar îl mai dădu un picior zdrăvăn.

La poartă iar nimeri cu greu, se cunoștea că-i tremură mîna. Nașului îl pierise cheful de vorbă. În capul uliței, se oprîră.

— La bună vedere, finule, zise ninasa cu glas somnoros.

— Noroc Culiță și curaj, îl șopti Zgîncea. Eu, de altfel, de asta venisem pe la tine, să-ți spun de veri-ficarea de mîine. O fi eu chiabur, dar nu mă lasă inima să văd omul la strîmoare și să nu-l ajut. Măcar c-un sînt. Noapte bună și orice-ar fi, marțori gîsim noi. Ai petrecut cu noi toată noaptea. Pentru asta nu-ți poate face nimeni, nimic.

Se desparțiră. Ni-nași plecară pe uliță în jos, spre moară, unde aveau casa. Neculai Lăudat stătu a vreme nehotărît. Pe urmă, smucindu-se din loc de parcă s-ar fi rupt din niște rădăcini adînci, porni în sus, spre controlul satului.

A fost prins tocmai cînd punea loc magazinului cooperativei. Paza organizată de Zamfira Ionet, secretara organizației U.T.M. din sat, a oprit incendiu la vreme iar pe fostul gestionar l-au predat miliției. Toate s-au lămurit la tribunal, numai despre ni-nași n-a sultat nimeni o vorbă.

VINICIU GAFIȚA

BIBLIOTECĂ SĂTEASCĂ

Biblioteca satească din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Liești, are peste 4.000 de volume și este frecventată de numeroși cititori. În fotografie: bibliotecara Smărăndița Hîncu împărțind cărți unor cititori.

Sărbătorirea corului din comuna Poiana

Anul acesta, corul de țărani din comuna Poiana, regiunea Hunedoara, împlinesc o jumătate de veac de existență.

Înființat în anul 1908, corul țăranesc din Poiana se dezvoltă puternic în anii puterii populare, cînd întreprind primele turnee în țară și participă la festivalurile republicane primind numeroase premii și distincții.

În zilele de 27-28 septembrie vor avea loc la Poiana festivitățile de sărbătorire a semicentenarului corului sateesc. Cu această ocazie cele mai bune formații corale, de dansuri, fanfare, brigăzi artistice de agitație, formații de fluitari etc din regiunea Hunedoara vor prezenta spectacole pe scena noului cămin cultural din Poiana care va fi inaugurat cu acest prilej.

O interesantă expoziție didactică

Simbătă 13 septembrie a.c. a avut loc într-un cadru sărbătoresc la Centrul școlar veterinar din București deschiderea festivă a expoziției de material didactic. Au participat pe lângă reprezentanții Ministerului Învățămîntului și Culturii delegații Ministerului Agriculturii și Silviculturii, precum și numeroase cadre didactice de la școlile veterinare din țară. Referatul prezentat cu acest prilej de către tov. dr. Aurel Gallo, directorul școlii, a subliniat printre altele importanța reformei învățămîntului din țara noastră și sprijinul deosebit pe care-l primesc școlile de studii pe care-l primesc școlile de democrație populară. Apoi, cei prezenți au vizitat expoziția de material didactic a școlii și laboratoarele sale. În sala expoziției, participanții au putut asculta lecțiile demonstrative prezentate de profesorii școlii care au folosit cele mai practice metode în prezentarea lor. Astfel, pe lângă planșele și mulajele respective au fost expuse diferite piese și anume micro și macro preparate, un bogat instrumentar de uz veterinar și zootehnic, colecții de plante de nutreț, seminte de plante toxice etc.

regimului de democrație populară care a creat cele mai bune condiții pentru educația elevilor, tehnicienii de mîine care sînt chemați să contribuie la construcția socialistă în agricultură țării noastre.

Interesul celor prezenți se putea citi în atenția cu care aceștia urmăreau explicația profesorului la fiecare disciplină în parte. Era greu în acele clipe să distingi care dintre profesori a prezentat mai bine lecția cel de la anatomia patologică, chirurgie, sau de la zootehnie. Răspunsul putea fi numai unul singur. Toți profesorii s-au străduit să prezinte lecțiile în cele mai bune condiții.

Discuțiile purtate între participanți și profesori au scos în relief o dată mai mult utilitatea și necesitatea generalizării acestor expoziții documentare în practica tuturor școlilor cu caracter agricol.

Vizitînd laboratoarele școlii cei prezenți au fost impresionați de puternica bază materială pusă la dispoziția profesorilor acestei școlii în anii

regimului de democrație populară care a creat cele mai bune condiții pentru educația elevilor, tehnicienii de mîine care sînt chemați să contribuie la construcția socialistă în agricultură țării noastre.

SATIRĂ ȘI UMOR

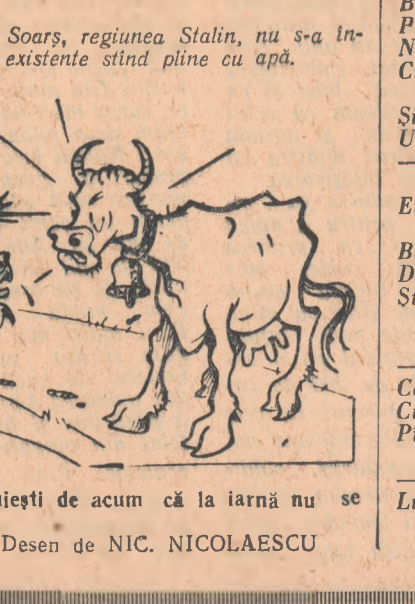
Cu țepi și fără țepi

Mihal Virban, gestionerul magazinului din Andoșina, regiunea București, a fost scos din muncă pentru că dădea lipsă la cîntar:

— Și vîzîndu-se că fură
La cîntar, într-o clipită,
S-a venit cu o măsură
Foarte bine... cîntărită.

Uite, pe mîmica mea
Omul n-o poate tăia
S-o gătească la cuptor,
Pentru că... incubator!

La gospodăria colectivă Soars, regiunea Stalin, nu s-a în-silozat încă nimic, silozurile existente sînt pline cu apă.

BARZA: — Trebuie să te obișnuiești de acum că la iarnă nu se știe dacă o să ai nutreț însoțit!

Desen de NIC. NICOLAESCU

ZBORUL PURICEIULUI

Printre penele de vultur
Puricele-a nimerit
Și cu vulturul porțita,
Sus, spre cerul nesfîrșit.

Cînd văzu că-i, hăt, în slavă
Și-a zis: — „Gata viața mea!
Mama, rudele iubite,
De-acum nu m-or mai vedea!”

A zburat vulturul falnic
Printre nori în lung și lat,
Dar apoi, sătul de slavă,
Pe o stîncă s-a lăsat.

Bănuind pămîntu-aproape,
Puricele, bucuros,
N-a mai zăbovit în pene
Ci sari de-ndată jos.

Și zărirînd, nu prea departe,
Un alt purice, la strigat:
— „Ia privește-n sus! Vezi no-
rii?!”

Eu pe toți i-am colindat!

Ba, puteam să-iung la lună,
Dar n-am vrut. — Și e firesc! —
Știu că-i frig pe-acolo zdrăvăn
Și n-am chef că să răcesc!”

— „Ce îmi spui, zău, mi se pare
Că nu-i lucru de crezut!
Cum, tu singur ai zburat,
Pînă la cerul-nourat?”

— „Ei, chiar singur nu, vezi bine,
Luai și-un vultur după mine”...

MIHNEA MOISESCU

INSEMĂRI

La centrul de achiziții

— Zi așa, Ioane, vrei să te cîmbea nevastă? întrebă Dumitru Manea pe consăteanul său cu care plecase să vină la centrul de achiziții cîteva saci cu griu.

— Ce să fac, Dumitru. Îi trebuie... vine iarna... Vrea și ea cîmbea ca ale nevastei lui Stan. Eu nu le-am văzut, dar după cum mi-a spus, is țara frumoasă. Se găsesc la cooperati-va la Brănești.

— Și vrei să le ei acum, întrebă Dumitru Manea.

— Așa zic. Vind la achiziții griul asta și...

Ion Manea ar fi vrut să mai spună ceva, dar ajunsesse la cooperati-va. Dumitru sîrni cîu și sări din căruța.

— Hool gloabelor, zise Dumitru. Apucîndu-și de căpăstru îi trase lîngă ușa centrului de achiziții, unde se afla și George Iordache, achizi-torul.

Ion ridică apoi unul cîte unul sacii din căruța, dîndu-i lui Dumitru în spate, care îi punea pe cîntar. Cîntăreala griului, cît și a florii-soarelui aduse de Dumitru Manea și Ion Manea, s-a făcut repede. Oamenii și-au primit banii și au plecat să facă țirguieci.

Am lăsat pe cei doi să-și vadă de treburile lor, și împreună cu achizițorul, am făcut scooteala cantităților de

LA IZVOARELE BELSUGULUI

Am întrebat pe colectivisti din Comana care a fost pină acum cîțiva ani cel mai nevoios din comuna lor. Aroape toți mi-au spus același lucru.

— Apoi, prea bine n-am dus-o nici unul din noi. Mai toți trăgeam mița de coadă. Pămînt mai aveam cîte ceva, am mai primit și la reforma din '45, dar e greu munca de unul singur și fără spor.

— Totuși, cel mai sărac, insist eu.

— Păi, printre cei mai săraci se număra și Dumitru Sopolgu și Gheorghe Popescu...

Dumitru Sopolgu, om la 43 de ani, înalt, vînjos, cu fața bronzată de soarele iute al Dobrogei și ochi albaștri, se află alături. Ne privește și face zimbînd pe sub mustață. Într-un firzuc începe să povestească. Iși deapănă amintirile simpu, ușor, de parcă n-ar vorbi de lucruri petrecute cu ani în urmă, ci de fapte trăite ieri sau altăieri. Aflu, astfel, că au fost șase copii la părinți și că mai toți și-au dus traiul slăbînd pe la unu și pe la altul.

— Poate n-o să mă credeți, spune el, dar mîncam pine de două ori pe an: la paști și la crăciun. Ne uitam la ea de parcă era cozonac.

Îmi povestește că la reforma agrară din 1945 a fost în proprietate, la fel ca mulți alți țărani munteni din sat, cu un lot de 5 hectare de pămînt. Pămîntul își are și el cîrîțele lui: să-i cunoști tainele și să-l poți lucra așa cum pretind rînduile statornicie de știință și experiență. În rînduile acestea sînt tare prețioase și cînd muncești de unul singur e greu să te descurci.

— Și-acum cum o duci?

— Acum sînt căpitan, precizează eu voce bună tov. Sopolgu.

— Cum adică?

INSEMĂNĂRI dintr-o gospodărie colectivă dobrogeană

— Păi din '50 de cînd am intrat în gospodărie am tot ce-mi trebuie. Ca să mă convingă începe să scoalească pe degete veniturile pe care le-a primit și le primește pentru munca făcută de el și ai săi în gospodăria colectivă.

— Uite, să luăm anul în care ne aflăm. La noi în gospodărie s-a dat pe primul trimestru un avans de 10 lei la ziua-muncă. Apoi, începînd din aprilie, avansul a fost de 10 lei lunar la ziua-muncă. Se cheamă că am primit pînă acum avansuri în cinci rînduri și de fiecare dată mi s-au cuvenit cîte 1.000 de lei. Cît fac în total?

— 5.000 lei, calculez eu.

— Și cu o mie și ceva cît o să primesc pentru august se cheamă că numai avansul în bani ce ni se cuvine pînă acum se ridică la mai mult de 6.000 de lei. Și acum să adunăm și produsele pe care le-am primit în august ca avans de 40 la sută.

— 6.000 lei, calculez eu.

— Și cu o mie și ceva cît o să primesc pentru august se cheamă că numai avansul în bani ce ni se cuvine pînă acum se ridică la mai mult de 6.000 de lei. Și acum să adunăm și produsele pe care le-am primit în august ca avans de 40 la sută.

— 6.000 lei, calculez eu.

— Și cu o mie și ceva cît o să primesc pentru august se cheamă că numai avansul în bani ce ni se cuvine pînă acum se ridică la mai mult de 6.000 de lei. Și acum să adunăm și produsele pe care le-am primit în august ca avans de 40 la sută.

— 6.000 lei, calculez eu.

— Și cu o mie și ceva cît o să primesc pentru august se cheamă că numai avansul în bani ce ni se cuvine pînă acum se ridică la mai mult de 6.000 de lei. Și acum să adunăm și produsele pe care le-am primit în august ca avans de 40 la sută.

— 6.000 lei, calculez eu.

Socotim împreună și-mi notez că pentru cele 570 zile-muncă făcute de Dumitru Sopolgu și ai săi s-au cîntărit drept avans vreo 1500 kg de grâu, 450 de kg. de orz, aproape 38 kg. de brînză, ceapă și altele.

— De cîte ori mă întîlnesc cu președintele îmi zice să mă duc să ridic avansul de grâu de la magazie. O să-l iau, că nici gospodăria nu mi-l poate ține o veșnicie, dar n-am unde-l pune tovarășe, imi mărturisește el. Mai am grâu și porumb de anul trecut. În '57 am dus acasă mai mult de un vagon de cereale, vreo 6.000 de lei, în afară de brînză, zarzavaturi, lînă, mă rog tot ce-i de trebuință la casa unui gospodar. Acum trăim și noi omenește. Ne-am făcut casă, am luat mobilă pentru fată, ne-am luat radio...

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

Ingrășămintele aduc mari sporuri de recoltă

Citind, cu mult interes, în ziarul „Agricultura Nouă” din 12 august a.c. articolul intitulat „Planta premergătoare și pregătirea terenului au mare înțiruire asupra producției de grâu” am găsit cu cale că e bine să împărtășim și experiența gospodăriei noastre în cultivarea grăului, pentru a scoate la iveală, mai cu seamă, marea rol pe care îl au îngrășămintele naturale și chimice, în sporirea producției.

Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însămînțarea s-a făcut în aceeași vreme pe ambele parcele. Alte 6 ha le-am semănat la 26 septembrie, după grâu în alt loc, în 2 arături, una adîncă de vară și alta de însămînțare. Pe această parcelă, în toamnă, au fost împrăștiate pe arătură de însămînțare cîte 180 kg superfosfat la ha. În primăvară pe aceste 6 ha, n-au mai fost administrate alte îngrășăminte. Restul suprafeței pînă la 20 de ha am însămînțat-o cu seacă, după cartofi, într-un teren bine lucrat dar negușit, cărui l-am administrat doar în primăvară cîte 160 kg de superfosfat la ha. Secara semănat-o ceva mai tîrziu, în octombrie. Celelalte lucrări de întreținere, respectiv grăpatul și plivitul au fost făcute pe toate suprafețele la fel, în aceeași vreme și în aceleași condiții. Care au fost rezultatele?

De pe cele 3 ha însămînțate cu grâu după orzoaică îngrășate cu gunoi și îngrășăminte chimice, am obținut o producție de 9.600 de kg, adică 3.200 de kg la ha, grâu numai bob și bob, fapt care ne-a făcut să-i rafinem pentru sămînță. Grăul semănat după el însuși îngrășat cu gunoi și superfosfat a dat 1.380 de kg la ha, cel însămînțat după borceaș într-un teren complet neingrășat a dat 1.250 kg la ha, iar seacă, semănată mai tîrziu, după cartofi, într-un teren îngrășat primăvara cu superfosfat, a dat o producție de 1.250 kg la ha.

E limpede pentru oricine, că dacă bune pregătiri a terenului alegeți un bun premergător, semînța de calitate și semînțatul și lucrările de întreținere făcute la timp li se adaugă îngrășămintele naturale și chimice recoltate de la grâu obținute sînt cu mult mai bogate.

De aceea, în anul acesta vom folosi îngrășămintele în și mai mare măsură, și mai cu seamă gunoii de grădă, care este un îngrășămintă complet și stă la îndemîna tuturor.

POPESCU ALEXANDRU brigadier, gospodăria colectivă din Horodnicul de Jos, raionul Rădăuți.

— Trei din cele 20 de ha cultivate cu grâu și seacă le-am semănat în toamna trecută după orzoaică. Într-un teren care în primăvara anului 1957 fusese îngrășat cu 30 de tone de gunoi la ha. Terenul a fost dezmințit imediat după recoltatul orzoacii, arătat apoi pentru însămînțare la 10-15 septembrie și semănat cu grâu cu mașina, în cruce, la 22 septembrie. Înainte de semănat, peste arătură au fost împrăștiate cîte 200 de kg de superfosfat la ha iar în primăvară, înainte de grăpat, cîte 60 kg de azotat de amoniu la ha. Pe o altă parcelă, de 5 ha, am semănat grâu după borceaș, într-un teren la fel de bine lucrat ca primul dar negușit și îngrășat cu îngrășăminte chimice. Însăm

Trăsăturile viitorului (IV)

VLADIMIR STAȘEVSKI

Nu de mult am avut prilejul să mă întâlnesc din nou cu președintele colhozului „Drumul lui Lenin”, Ivan Aliosin. Era în seara unei zile frumoase de vară. Aliosin se interesează de dimineața de la Moscova, după o lină de trei zile, și se apucase numaidecât de felurite treburi de ale gospodăriei. De dimineață îi ajutate pe colhoznici să dreagă o cositoare de fin, la priză auzese o constatare: la brigada întâia complexă, iar cu puțin înainte de înfățișarea noastră, venise cu GAZ-ul său la ferma de animale. — Vasăzică așa am hotărât! încheie el convorbirea sa cu îngrășătorii de animale, înmânându-le acestora o schiță mare, cu linii albastre. Aliosin, ca de altfel și mulți alți colhoznici, este pasionat acum după felurite inovații în domeniul gospodăriei. La Moscova s-a dus special ca să vadă cum lucrează la una din fermele de lapte din apropierea orașului un conveier pentru curățirea grajdurilor. Instalația a făcut asupra președintelui o impresie atât de puternică, încât el a hotărât să nu se întoarcă acasă până nu și-o prăcură o instalație asemănătoare și pentru colhozul său. — Am pus mina pe ceva minunat! îmi spusese Aliosin triumfător. Președintele zimbii, își aprinsese o țigară și lăudându-l la braț, mă conduse în grajdul cel nou de vaci, ca să-mi arate cum o să lucreze aici conveierul. — Agregatul va fi instalat pe marginea coridorului grajdului. Chiar el care este prevăzută să intre în niste scobituri de sus pe ambele părți ale coridorului. Pune în mișcare de un motor, ele vor strânge anuloul de grajd aruncat din boxe și îl vor evacua în magazia de bălecură, construită în imediata apropiere a grajdului. Această instalație simplă va înlocui munca a doi grăjdari. În scurtă vreme vom

instala asemenea conveiere în alte patru grajduri. Apoi Aliosin scoase fără grabă din buzunar carnetul lui de notițe.

— Uite aici, îmi zise el, e scris ce are de făcut colhozul nostru până la sfârșitul anului. — Frunzărind filele carnetului, președintele a început să-mi vorbească despre sarcinile apropiate ale gospodăriei:

— Acum, când colhozul dispune de suficiente mijloace bănești, colhoznicii își îndreaptă eforturile îndeosebi asupra construirii de diferite clădiri de gospodărie. În afară de ceea ce s-a construit de-acum în satul Liscikovo, la sediul central al colhozului, cum și în celelalte șase sate ale colhozului, s-a hotărât să se mai construiască în acest an un grajd pentru vaci, un cotef de porci, o magazie pentru carofi și un atelier mecanic. În aceeași vreme o să căutăm să mecanizăm la maximum lucrările din clădirile noi construite.

Planul pe care mi l-a prezentat Aliosin prevede totul până în cele mai mici amănunte: adăpători automate, agregate suplimentare de muls mecanic, conveiere pentru transportarea cartoajilor și a silozului, numărul de moloare care vor acționa mașinile din atelierul mecanic.

— O să vă puteți oare procura toate acestea? l-am întrebat. Aliosin îmi răspunde cu un zimbet larg: — Uite astea, spuse el, arătându-mi degetul în carnet, au și fost aduse, moloarele vor sosi mâine-poimâine, iar restul de mecanisme au fost de-acum montate de colhoznici la locurile de lucru.

— Soarele se ascusese între timp după un pîlo de mesteceni. În jurul nostru s-a făcut liniște. Se auzea numai duduul monoton al unui tractor. Undeva, dincolo de pădure, colhoznicii mai lucrau încă.

Să înceteze provocările militare americane împotriva Chinei!

Zilnic, la Casa Albă, pe adresa președintelui Eisenhower, la redacțiile ziarelor americane, sosesc mii de scrisori a căror semnătură critică cu asprime actuala politică a S.U.A. Majoritatea scrisorilor — după cum a recunoscut chiar Haggerly secretarul Casei Albe pentru problemele presei — exprimă protestul împotriva politicii periculoase dusă de S.U.A. în Extremul Orient. Ele subliniază totodată dreptul legitim al R. P. Chineze asupra Taiwanului și insulelor chineze de coastă. În legătură cu aceasta, autorii multor scrisori întrebă pe drept cuvânt cum s-ar comporta guvernul american, dacă cu insulele de coastă ale S.U.A. s-ar întâmpla același lucru care se petrece acum cu insulele chineze.

istoria arată — și imperialismul american ar trebui să nu uite acest lucru — că încă din secolul al III-lea al erei noastre, chinezii au început să se stabilească în Taiwan, iar în secolul al XIII-lea insula a fost inclusă în mod oficial în statul chinez. În numărătoarea rândurilor apoi, Taiwanul a atras pe cotropitorii străini, portughezi, olandezi, spanioli, Mai târziu, americani, englezi, francezii au încercat să ocupe insula, iar în 1895 japonezii ocupă Taiwanul și insulele Penhuledao. După cel de-al doilea război mondial, ca urmare a înfringerii militarismului japonez Taiwanul a fost predat Chinei. În 1949, rămășițele ciankașiste au fugit în Taiwan și s-au acuit acolo la adăpostul forțelor armate ale S.U.A. De atunci, străvechile teritorii chineze Taiwan,

Penhuledao și celelalte insule chineze de litoral au fost transformate în capete de pod pentru acțiunile agresive ale imperialismului american împotriva poporului chinez.

Politica imperialistă a S.U.A. urmărește — și acest lucru nu a scăpat atenției opiniei publice mondiale — agravarea încordării în Extremul Orient și pregătirea unui război atomic. Popoarele din in-

cane. Oare în scopuri „pașnice” va-zul purtător de avioane „Midway” s-a alăturat flotei a 7-a, care este formată din 125 de vase și 65.000 de oameni, inclusiv o divizie de infanterie și un grup aerian? Și de când proiectilele atomice Nike-Hercules și platformele de lansare a proiectilelor atomice au devenit niște biete lucrări inofensive, „pașnice”?

Dar politica de santaj militar nu va ajuta Statele Unite să mențină în Taiwan regimul putred al lui Cian Kai-și. Eroicul popor chinez de 600 de milioane este puternic și de neînving. În R.P. Chineză se desfășoară mișcarea pentru înarmarea „Antregului popor. Rezerviștii din diferite regiuni ale țării fac instrucții militare în ritm intens. Ei își însușesc repede tehnica militară, prin efectuarea unei pregătiri militare elementare. Numai în provincia Tzulin, peste 1 milion de rezerviști au început să studieze intens tactică militară. În provincia Henan, în care toate cooperativele agricole de producție au fost transformate în comune populare, au fost create divizii, regimente, batalioane, companii și plutone de rezerviști.

Ar fi bine deci ca imperialismul american să tînă seama de avertismentele repetate ale R.P. Chineze și să tragă învățăminte din lecțiile istoriei. Taiwanul este pământ chinezesc iar americanii nu au ce căuta în China. Alături de marele popor chinez, popoarele lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică nu vor pregeta să-și aducă contribuția activă la stăvilirea agresiunii imperialiste, pentru a salva pacea lumii.

Studentii din Pekin — ca și ceilalți locuitori ai Capitalei R.P. Chineze — au participat la numeroase mitinguri de protest împotriva agresiunii americane.

treaga lume stă pe arie bine că politica americană agresivă și sprijinirea de către S.U.A. a bandei corupte a lui Cian Kai-și constituie o primejdie directă pentru pacea generală. Declarațiile „pașnice” ale președintelui Eisenhower că S.U.A. și guvernul lor sînt „devotate ale trupu și sufletului păcii”, că „nu este pe cale să izbucnească un război” sînt contrazise de fapte care apar în aceste zile în ziarele ameri-

Din viața și lupta muncitorilor agricoli din țările capitaliste și coloniale

În federația Malaezia

În Malaezia s-au desfășurat în ultimul timp 32 de greve, dintre care 12 ale muncitorilor de pe plantațiile de cauciu. Aproximativ 400.000 zile de muncă au fost pierdute în urma acestor greve, care iau tot mai mari proporții din cauza condițiilor grele de muncă și de trai ale muncitorilor agricoli de diferite naționalități.

Profiturile colonialiștilor în Africa Neagră

Societățile coloniale franceze din Indochina își transferă în prezent o mare parte a capitalurilor lor în diferite teritorii ale Africii occidentale și Africii Ecuatoriale. Printre societățile care se ocupă cu producția agricolă sînt: Societatea Caucaului Kompong — Thon (care și-a transferat sediul la Abidjan (Coasta de Fildeș); Compania caucaului din Padang, Societatea indochineză a plantațiilor de hevea (care în afară de 6.000 hectare acaparate pe Coasta de Fildeș, a mai preluat de curînd alte 12.700 ha. în pădurea Comoc; Societatea Comerțul african (care se ocupă cu ulei de arachide și de palmier); Societatea Forestieră Sangha Onbangui și Ansambliul trustului Unilever.

Greva a 400.000 de oameni în Ceylon

Mai bine de 400.000 de muncitori agricoli de pe diferite plantații din insula Ceylon — în cea mai mare parte hinduși — au luat parte de curînd la o grevă de 24 de ore, organizată de către Sindicatul agricole. Greva a cuprins muncitorii de pe 1.000 de plantații de ceai și arbori de cauciu. Revendicările greviștilor au fost următoarele:

1. Să se acorde cel puțin 30 de rupii pe lună, în caz că muncitorul devine incapabil de a munci. 2. Atunci cînd se obține o mai mare productivitate a muncii să se acorde o gratificație muncitorilor celor mai buni. 3. Să se reducă orele de muncă ale femeilor cu copii mulți, fără a li se scădea salariile.

NOTĂ

„UN LOC STABIL”

De curînd revista americană „Socialist Call” a publicat un articol semnat de James Mayers, colaborator al Comitetului Național pentru problemele muncii, în care acesta se ocupă de situația tragică a muncitorilor agricoli nestabili din S.U.A. „Milioane de muncitori agricoli — scrie el — rătăcesc prin țară trebind de la o moșie la alta. Ei sînt nevoiți să locuiească deosebit de rău și au altceva de ales. Nicăieri ei nu pot găsi în permanență de lucru în schimbul unui salariu acceptabil.”

„Printre muncitorii agricoli nestabili — scrie în continuare Mayers — există mai mulți șomeri, mai multe boli și nenorociri, mai mulți copii care muncesc și un procent mai mare de mortalitate infantilă decît în orice grup al populației din S.U.A.”

Muncitorii agricoli sînt cîștigați în perioadele de vîră, iar apoi sînt alungați ca niște ciini. Adeseori ei sînt ademeniți într-o localitate sau alta prin promisiuni mincinoase că li se vor plăti salarii mai mari. Atunci cînd sosesc, ei nu capătă însă de lucru zile de la rîndul, sau chiar săptămîni. Infoletați, fără adăpost, ei sînt gata apoi să primească orice leală de mizerie, măcar pentru o cît de scurtă perioadă.

După cum scrie Mayers, într-o situație deosebit de grea se află copiii care nu au altă alternativă decît să-și urmeze părinții. Atunci cînd părinții lor, scrie autorul, lucrează la

munca cîmpului „copiii rămîn singuri în taberele îngrozitoare, fără nici un fel de îngrijire și supraveghere.”

Muncitorii nestabili, ca și majoritatea muncitorilor agricoli din Statele Unite, nu se bucură de prevederile legislației muncii. Nu există legi care să le apere dreptul de a intra în sindacate, care să le ofere posibilitatea asistenței medicale. Muncitorii nestabili nu au drept de vot. Ei sînt trimiși dintr-un stat în altul „ca vitele, în camioane arhipline. Mergînd pe distanțe mari timp de zile și nopți, bărbății, femeile și copiii nu pot să doarmă și nici să se odihnească.”

În statul Carolina de nord, un camion care transporta 41 de muncitori agricoli nestabili, s-a răsturnat. În urma accidentului au murit 18 oameni, iar alți 18 au fost răniți. Din cei 18 morți, 13 nu aveau rude și au fost îngropați într-o groapă comună. Și acesta nu este un caz izolat. În Colorado, Michigan și în alte state unde lucrează mulți muncitori agricoli nestabili, s-au produs zeci de accidente asemănătoare și multe dintre victime au fost îngropate în gropi comune.

După cum se vede, în S.U.A., tragedia viață a muncitorului agricol nestabil se încheie în singurul loc „stabil” pe care l-i poate oferi modul de viață american: groapa comună.

S. LEONARD

A 13-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

La New-York au început, în ziua de 16 septembrie, lucrările celei de a 13-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Ca președinte al actualii sesiuni a fost ales ministrul Afacerilor Externe al Libanului, Charles Malik. Alegerea lui, care a fost sprijinită de voturile S.U.A. și ale sateliților lor, a stîrnit profunde nemulțumiri în țările arabe. După cum se știe, candidatura lui Malik a fost respinsă de Liga Țărilor Arabe care s-au ghidat după faptul că la 24 septembrie, data instalării noului președinte al Libanului această țară va avea un nou guvern și un nou ministru al Afacerilor Externe și deci Malik nu va mai reprezenta pe nimeni.

Pentru întia oară de la prima sesiune a Adunării Generale un reprezentant al unei țări socialiste deține funcția de președinte al uniunii din ce de două comitete politice ale Adunării Generale. Este vorba de reprezentantul permanent al Republicii Populare Romine la O.N.U., Gheorghe Magheru, care a fost ales în unanimitate președintele Comitetului politic special.

A XIII-a sesiune ordinară a Adunării Generale a O.N.U. își desfășoară lucrările într-un moment în care o serioasă primejdie de război planează deasupra omenirii. Încă nu a fost înlăturată încordarea provocată de agresiunea curciorului imperialist din S.U.A. și Anglia în Orientul arab și un alt focar de război, și mai primejdios, a fost aprins tot de Statele Unite în Extremul Orient, în apele strîmtoare Taiwan. Situația creată de provocările S.U.A. și ale slugilor lor ciankașiste împotriva R. P. Chineze va sta fără îndoială în centrul preocupărilor participanților la sesiune, ca problema cea mai urgentă. Popoarele așteaptă de asemenea de la actuala sesiune ca să rezolve problema reprezentării Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, punct înscris pe ordinea de zi la cererea Indiei. Trebuie să se pună capăt situației anormale în care locuie la mare putere al R. P. Chineze la O.N.U. continuă să fie ocupat

de reprezentantul falitului politic Cian Kai-și, sprijinit în încăpăținare de S.U.A.

Luarea de măsuri rapide și hotărîte în vederea respectării recomandărilor făcute de sesiunea extraordinară din luna august a Adunării Generale a O.N.U. în legătură cu retragerea grăbnică a trupelor americane și engjeze din Liban și Iordania, recomandări încălcate de cele două puteri imperialiste, problemele legate de lupta de eliberare a popoarelor din lanțurile robiei coloniale se numără de asemenea printre sarcinile importante pe care popoarele le-au pus în fața actualii sesiuni a O.N.U.

De bună seamă că una din cele mai importante probleme care trebuie dezbătute de cea de-a XIII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. e cea privind dezarmarea, problemă care se află de aproape 12 ani pe primul plan al activității O.N.U.

În legătură cu aceasta, A. A. Gromiko, șeful delegației U.R.S.S. la actuala sesiune a adresat la 15 septembrie o scrisoare lui Dag Hammarskjöld. În scrisoare se spune că din însărcinarea guvernului U.R.S.S. de a înfrîna războiul prezintă următorul punct pentru a fi inclus pe ordinea de zi a celei de a XIII-a sesiuni a Adunării Generale, ca o problemă importantă și urgentă: „Cu privire la încetarea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen”.

„Guvernul sovietic — se spune în nota explicativă privind această problemă — consideră că problema încetării experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen trebuie separată de programul general al dezarmării și rezolvată imediat în mod de sine stătător, fără a o lega de celelalte probleme ale dezarmării în privința cărora există divergențe esențiale între state. Tocmai acest mod de a aborda rezolvarea problemei corespunde intereselor păcii”.

Popoarele așteaptă de la O.N.U. ca să-și îndeplinească sarcinile pentru care a fost creată, să meargă pe calea reglementării importanțelor probleme internaționale ce-și așteaptă rezolvarea.

DIN R. S. S. MOLDOVENEASCĂ

UN MULGĂTOR FRUNTAȘ

Gheorghe Vasilevici Usturoi lucrează de 10 ani ca mulgător în colhozul „Lenin” din R.S.S. Moldovenească. Zece ani, este o vreme destul de lungă, mai ales cînd vorba e de muncă, tot timpul într-un singur loc. Acum, însă, pe Gheorghe Usturoi făcînd bilanțul a 10 ani de muncă la fermă. Dacă îl întrebi cit a mulș el bunăoară, în 1948 primul an al activității sale ca mulgător, îi va răspunde aproape fără să se gîndească: 2.300 litri lapte de fiecare vacă.

În momentul de față, o asemenea producție de lapte poate nu este chiar atât de mare. Acum 10 ani însă acesta era un rezultat înfrădețar frumos. Tovarășul Usturoi ține bine minte cit a mulș și în ceilalți ani: în anul 1949, 3.000 litri de lapte de fiecare vacă, în 1950, 3.500 l.; în 1953, 3.000 l., iar în 1957, 3.700 l.

Nu vă mirați! — ne spune el — că în 1953 am mulș doar cite 3.000 de litri de lapte de la o vacă. Vacile erau atunci deprinse să pască pe iamaș la aer liber. Cînd au fost mutate în grajduri, pină s-au obișnuit cu viața asta nouă, au dat mai puțin lapte. Dar și 3.000 de litri e ceva, — încheie el.

În anul 1956, tov. Usturoi a luat în primire un grup de primipare — (vacile prima fătare). 2.800 litri lapte de la o vacă primipară este iarăși un rezultat minunat, de care poate să fie mîndru oricare mulgător sau mulgătoare. Pe lângă îngrijirea și hrănirea rațională a animalelor, ne lămurăște Gheorghe Usturoi, — o atenție deosebită am acordat hrînirii și mulgerii vacilor la ore fixe după program. Fiecare vacă știe de acum cînd îi vine rîndul la mulș. Orice încălcare a ac-

teii reguli duce la micșorarea cantității de lapte. Curățenia fermelor și a vitelor a contribuit și ea în bună măsură la sporirea producției de lapte. În intrarea socialistă republicană consacrată realizării sarcinii puse de partid și guvern de a întrece Statele Unite ale Americii în ce privește producția animalieră pe cap de locuitor, Gheorghe Usturoi a obținut rezultate cit se poate de frumoase. Pînă la data de 20 iulie anul acesta el a mulș de la fiecare vacă furajată cite 3.335 de litri de lapte. Deși la începutul anului mulgătorul fruntaș Gh. Usturoi se angajase să obțină de la fiecare vacă furajată cite 4.000 de litri de lapte, acum el a hotărît să lupte pentru 5.000 de litri. Experiența sa de lucru, dragostea pentru muncă, acest fruntaș o transmite și altor lucrători din sectorul creșterii vacilor. Urmîndu-l stă-

turii E. Kucerian, P. Rusanovscaia, M. Guranda, M. Saban, M. Arama și alții au mulș pînă acum de la 2.000 pină la 2.400 litri de lapte de la o vacă. În medie pe colhoz pînă la 20 vaci crt., s-a obținut cite 1.994 de litri de lapte de fiecare vacă. Munca depusă de mulgătorul fruntaș Gheorghe Usturoi în vederea sporirii producției de lapte a fost răsplătită cu dărnice. Anul trecut, bunăoară deși a fost un timp boțnav el a primit 3.240 kg de cereale, 360 kg floarea-soarelui și 6.720 de ruble. În afară de aceasta a primit ca plată suplimentară 2.000 de litri de lapte și un vițel. Frumoasă viață duc și membrii familiei lui. Fiica lui a terminat de pildă școala medie, unul din băieții școala de 7 ani. Piin de recunoștință Gheorghe Usturoi, își depune toate puterile și priceperile pentru a ajuta la înflorirea patriei scumpe.

(Din ziarul „Moldova Socialistă”)

VEȘTI DIN R. P. CHINEZĂ

Academia de științe agricole din Hebei

De curînd a luat ființă la Baotin, în provincia Hebei, o Academie de științe agricole, cu 15 institute de cercetări. Sarcina academei este de a organiza și coordona realizările științifice și tehnice agricole, de a face cercetări în domeniul cultivării orezului, grîului și a altor culturi, în domeniul mecanizării și electrificării agriculturii, creșterii animalelor etc. Cercetătorii au fost recrutați din rîndurile profesorilor școlilor superioare de

agricultură, a specialiștilor din producție, precum și a tărânilor muncitorilor cu experiență, care au obținut recorde pe suprafețele cultivate de ei. În jurul ei, Academia stringe o armată puternică de colaboratori, care va atinge în curînd impresionanta cifră de un milion de oameni.

Una din preocupările de seamă ale cercetătorilor o va constitui cultura bambucului. Provincia Hebei, așezată în partea de miazănoapte a Chinei, este cea mai mare producătoare de bambac. Suprafața irigată a fost sporită în ultimii ani de cinci ori atîngînd 600.000 ha. S-au construit 30.000 de fîntîni acționate de motoare, au fost înființate 100 noi stațiuni de mașini și tractoare, au fost redatc agricole rîndurile cercetătorilor. Academiei să stabilească o agrotehnică corespunzătoare condițiilor de climă și sol din această parte a țării, pentru ca și la cultivarea bambucului agricultorii chinezi din Hebei să obțină mari depășiri de pian.

Noi terenuri redatc agriculturii

În Regiunea Autonomă Mongolia Interioră a fost elaborat un plan care prevede ca în decurs de 3 ani să se pună capăt urmărilor secetei și inundațiilor în bazinul rîului Liaohe și în bazinele altor rîuri. Se vor construi citeva mii de rezervoare cu un volum total de 1.500.000.000 m³ de apă și citeva zeci de lacuri de acumulare mari și mijlocii. Unul din lacurile cele mari va dispune de un baraj de 12 km, și va putea iriga 170.000 ha. de pămînt. Peste trei ani suprafața alimentată cu apă din această regiune a Mongoliei Interioră se va extinde cu peste un milion de hectare.

O sărbătoare a agriculturii socialiste din R. P. Ungară

La 14 septembrie au început în R. P. Ungară festivitățile cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a înființării primelor cooperative agricole de producție. Cu 10 ani în urmă o mîndă de proletari agricoli și țărani săraci au pus bazele primelor 176 de cooperative agricole de producție. Cu toate greutățile, cu toată poliția lichidatoristă dusă în 1953—1954 de trădătorul Nagy Imre — pe atunci președinte al Consiliului de Miniștri

— cu tot atacul iuribund dezlănțuit de contrarevoluție, ideea transformării socialiste a agriculturii a pătruns în mase și astăzi există în R. P. Ungară 2.759 cooperative agricole de producție cu circa 138.000 membri și cu mai bine de 1.300.000 holzi teren, 830 grupe cooperative cu 34.000 de membri și 2.420 întovărășiri și dilrite asociații de producție agricole cu aproximativ 63.000 de membri.

Mișcarea cooperatistă în R. P. Ungară

În prezent peste 23 la sută din întreaga suprafață arabilă a R. P. Ungară este lucrată de cooperative agricole de producție și de gospodăriile agricole de stat. La sfîrșitul primului trimestru al acestui an în R.P. Ungară existau 2.650 de cooperative agricole de producție, care înglobau 134.000 de membri și aveau o suprafață totală de 1.270.000 jugăre. Din luna ianuarie și pînă în luna septembrie a acestui an în Ungaria au fost create 279 de noi cooperative agricole de producție.

Anul acesta se fac însemnate investiții pentru dezvoltarea multilaterală a cooperativei agricole de producție. Astfel, unele cooperative

TURUL R.P.R

Cu caravana ciclistă prin țară

Străbătînd numeroase sate și orașe, vîi și munți, peste 50 de cicliști din București și provincie și-au disputat înfietația în cea mai mare competiție a anului „Turul R.P.R.”, ediția a 7-a”, care a constituit o frumoasă întrecere sportivă urmărită de zeci de mii de oameni ai muncii. Pe tot parcursul, care a măsurat 1.223 km, caravana ciclistă s-a bucurat de o căldă și entuziasmată primire. Concurenții din circuitul ciclist nu pot uita frumoasa manifestație pe care le-au făcut-o țărani și muncitorii din comunele Popești, Urechești, Golești (raionul Focșani) sau din comunele Șercaia, Ghimbav (raionul Stalin) etc. unde cicliștii au fost întâmpinați cu flori, cu cîntece într-o atmosferă sărbătorească. Ei nu pot uita călduroasa primire făcută lui Ludovic Zanonu de către muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Oradea, unde a activat acesta, sau lui N. Musa, în orașul său natal — Or. Stalin.

Despre cîștigătorii acestei dirze competiții cicliste, — respectiv Gabriel Moiceanu la individual și Dinamo pe echipe, — am scris în numărul trecut. Aci, vrem să menționăm frumoasa comportare avută în primele etape de tinerii cicliști de la clubul „Recolta” din București și, în special merită a fi evidențiată D. Glodea și N. Ștepanian, care au participat la citeva evadări din pluton. Primul a sosit pe locul II la sprintul final de la Bicaz, în etapa a II-a, iar apoi a cîștigat sprintul de la Cîmpina, din ultima etapă. Păcat însă, că după defecțiunile avute la bicicletă, în etapile III și IV, cînd vîzînd că a pierdut minute prețioase, n-a mai insis-

tat. De asemenea, trebuie să menționăm și atitudinea nesportivă a tinerilor I. Neagoe și R. Șchenazi, care calcînd regulamentul competiției — s-au agățat de o mașină — au fost scoși din cursă. Aceștia ar trebui să aie exemplu de la cicliștii N. Matei și C. Slobozeanu, care deși au avut diferite defecțiuni la biciclete, sau au suferit unele mici accidente, ei nu s-au demobilizat și au continuat lupta cu mai multă combativitate, în limita regulamentului.

Însă nu putem încheia aceste rînduri fără să menționăm spiritul colectiv al cicliștilor de la clubul Victoria. În etapa a doua, purtătorul tricoului galben D. Munteanu a avut o pană și coechipierii săi au rămas să-l readucă în plutonul cicliștilor, iar în etapa următoare, i-au oferit bicicleta lor pentru ca acesta să nu piardă locul fruntaș pe care îl deține în clasamentul general. De asemenea, trebuie să menționăm atitudinea sportivă a antrenorului C. Grigoriu de la clubul „Recolta” care a ajutat pe parcurs pe cicliștii care nu făceau parte din echipa sa, cum a fost cazul cu tînarul N. Matei de la Constructor.

Organizatorilor care merită felicitări pentru inițiativa de a introduce în întrecerile sate și orașele din Moldova, le recomandăm cit mai multe concursuri cu sportul cu pedale în aceste locuri, unde cetățenii au devenit ca sint dornici să participe în număr foarte mare la competițiile de ciclism.

M. LERESCU

Scurte știri sportive

● Intre 19-21 septembrie se desfășoară la Sofia cea de-a 17-a ediție a Jocurilor Balcanice de atletism. La întreceri participă atleți din R. P. Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, R. P. Romînia și Turcia.

C.F.R. Sbiu echipele sătești Avîntul Frasin, Energia Obidiți, Avîntul Băduleasa, G.A.S. Curcumi-Oitenița.

● În primul meci din cadrul „Cupa Campionilor Europeni” disputat la Aue, Petrolul Ploiești a fost întrecut de campioana R. D. Germane cu 4-2 (2-1). Mecul revanșă va avea loc la 28 septembrie la Ploiești.

● Sîmbătă începe la Leipzig prima spartaciadă militară internațională a armateilor frățești. Programul întrecerilor cuprinde: atletism, box, baschet, fotbal, haltere, lupte natale, pentatlon modern și poliașion militar.

● Duminică începe turneul final al campionatului republican de oină. În cele patru etape se vor întrece alături de C.S.U., Dinamo București și